De ce este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?

De ce este Biblia Cuvântul lui Dumnezeu?

Un învăţat şi-a pus o astfel de întrebare (ca cea din titlu) şi a ajuns la concluzia că nu sunt osibile decât patru răspunsuri. Biblia poate fi alcătuită sau de oameni buni, sau de oameni răi, sau de Dumnezeu, sau de Diavolul.

Oamenii buni n-ar fi putut inventa această Carte, deoarece ei nu mint. Această categorie de oameni ar fi minţit dacă, după ce ar fi scris o lucrare de o asemenea amploare, la urmă ar fi mărturisit: „Dumnezeu a vorbit".

Oamenii răi nu puteau concepe această Carte, deoarece ei o urăsc, pe motiv că învăţătura ei condamnă gândurile şi faptele lor rele, vestindu-le apoi judecata veşnică.

Diavolul - sau un duh rău - nu putea fi autorul unei astfel de cărţi care dezvăluie aşa de minunat sfinţenia lui Dumnezeu.

Biblia este şi rămâne ceea ce ea însăşi susţine că este: Cuvântul lui Dumnezeu.

De când s-a descoperit tiparul, au apărut cărţi după cărţi, care s-au bucurat de un cerc mai mare sau mai mic de cititori. Multe dintre acestea, aparţinând trecutului, au dispărut sau au fost date uitării. Dar Cartea Cărţilor, care este Biblia (Sfânta Scriptură), Cuvântul lui Dumnezeu, nu numai că este cea mai veche, ci este şi cea mai răspândită şi mai citită.

Biblia este tradusă în peste o mie de limbi şi răspândită în milioane de exemplare. Este cinstită şi iubită de mulţi oameni, dar tot mare este şi numărul celor care o urăsc. De ce? Pentru că Biblia atinge conştiinţa! Ea nu este concepţia unei anumite epoci, nici a unui poet renumit, nici a poporului evreu. Care popor ar fi fost gata să-şi scrie greşelile propriei istorii? Oamenii nu ar fi fost capabili să scrie despre Dumnezeu, pentru că cine e în stare să înţeleagă şi să facă aprecieri asupra Celui Veşnic?

Ce fel de carte este Biblia?

Însuşi Dumnezeu ne spune în Sfânta Scriptură că „oameni sfinţi" ai Săi „au vorbit sub puterea Duhului Sfânt" (1 Petru 1.21). Bărbaţi cu meserii diferite, învăţaţi şi neînvăţaţi, fară a se cunoaşte unul pe altul şi trăind la intervale mari de timp unii fată de alţii, au lucrat la această carte.

Dumnezeu S-a slujit de ei precum un director se foloseşte de secretară pentru a-şi consemna gândurile şi planurile. Orice cititor poate constata că numai un singur Autor a putut scrie această Carte. Autorul a fost Dumnezeu prin Duhul Său. Dumnezeu S-a folosit de slujitorii Săi ca de nişte scriitori. Este o mare favoare, dar şi o mare răspundere, că omul zilelor noastre posedă o Biblie.

Istoria orală s-a desfăşurat pe o perioadă de două mii cinci sute de ani, de la Adam la Moise. în Deuteronom citim: „Şi aceste cuvinte pe care ţi le poruncesc astăzi să fie în inima ta" (6.6).

Moise a fost primul scriitor folosit de Dumnezeu, care, sub inspiraţia Duhului Sfânt, a scris tot ce s-a petrecut de la Adam până la el. După Moise, Dumnezeu S-a folosit de încă patruzeci de scriitori, inspiraţi tot de Duhul Său.

Textul pe care îl avem astăzi la îndemână a fost scris într-o perioadă de o mie şase sute de ani. Nu ne putem imagina suficient cum s-a putut întocmi o lucrare aşa de vastă şi completă, care este Biblia. Dar Dumnezeu, în atotputernicia şi înţelepciunea Sa, i-a putut inspira pe autorii Bibliei, ca să scrie o asemenea operă. El i-a inspirat pe oamenii Săi sfinţi care au avut misiunea să scrie. Domnul Isus Hristos a spus că Duhul Sfânt, când va veni, va fi Acela care „va călăuzi în tot adevărul" (Ioan 16.13). Şi Duhul Sfânt a venit din cer, în ziua Rusaliilor, ca o a doua Persoană a Dumnezeirii, care ne aminteşte de Cuvântul Său şi care îi conduce pe cei credincioşi în tot adevărul (Ioan 14.26; 15.26; 16.13).

Nu este oare istoria Cuvântului Său o mărturie despre nemărginita Sa autoritate?

Biblia a ţinut piept oricărui atac şi oricărei îndoieli. Cine încă se îndoieşte de faptul că este adevărat Cuvântul lui Dumnezeu să citească solemna încheiere: „Mărturisesc oricui aude cuvintele profeţiei cărţii acesteia: dacă adaugă cineva la acestea, Dumnezeu îi va adăuga plăgile scrise în această carte" (Apocalipsa 22.18).

Ce vrea Dumnezeu să transmită omului prin Cuvântul Său?

În 2 Timotei 3:16 citim: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi folositoare pentru învăţătură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruire în dreptate".

Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, dar omul s-a comportat fară credincioşie faţă de Creatorul său şi prin aceasta a pierdut comuniunea cu El. De atunci, omul este într-o continuă fugă de faţa lui Dumnezeu. în Cuvântul lui Dumnezeu observăm mila Sa arătată întâi faţă de poporul Israel şi apoi faţă de toţi oamenii. Centrul gândurilor şi lucrărilor lui Dumnezeu este arătat de pe prima până pe ultima pagină a Bibliei, şi anume este Isus Hristos. Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, este revelat în Vechiul Testament ca Dumnezeu-Yahve (YHWH = Cel care există prin Sine, Cel Veşnic), iar în Noul Testament, ca Mântuitor şi Răscumpărător.

În Vechiul Testament vedem Persoana Domnului Isus ilustrată în pilde, persoane şi lucrări. In Noul Testament, Isus Hristos este revelat ca Mântuitorul tuturor celor care cred în El, ca Acela care Şi-a dat viaţa pe crucea de pe Golgota, pentru ca omul să se poată reîntoarce la legătura cu Dumnezeu — legătură pierdută de primii oameni, Adam şi Eva, şi, odată cu ei, şi de tot neamul omenesc.

Biblia îl învaţă pe om gândurile lui Dumnezeu, îi arată starea lui spirituală, îl avertizează cu privire la sfârşitul său, îl îndrumă dinspre mândria şi îngâmfarea sa spre Binele suprem şi veşnic, îi arată mijlocul de scăpare de dreapta judecată a lui Dumnezeu, precum şi Calea pe care se poate ajunge la statutul de îndreptăţit înaintea lui Dumnezeu. Iar celui care s-a întors, prin credinţă, la Dumnezeu, îi arată toate favorurile de care are parte, începând de aici, de pe pământ. Biblia arată omului locul pe care îl va avea în veşnicie.

Cuvântul lui Dumnezeu este, atât pentru cel care nu-l crede, cât şi pentru cel care-l crede, un judecător al gândurilor şi intenţiilor inimii: „nici o făptură nu este ascunsă înaintea Lui, ci toate sunt goale şi descoperite în faţa lui Dumnezeu" (Evrei 4.13).

Unii oameni încearcă să îngrădească Biblia în teritoriul fanteziei; alţii caută să-şi bată joc de ea; alţii o tratează cu indiferenţă; alţii luptă împotriva ei. în veşnicie, Biblia va fi o mărturie împotriva omului care nu a crezut-o.

Dumnezeu spune în Cuvântul Său: „Duhul este cel care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic; cuvintele pe care Eu vi le-am vorbit sunt duh şi sunt viaţă" (Ioan 6.63). Numai cine-L cunoaşte pe autorul Bibliei îi poate înţelege Cartea. Pentru omul care încă nu a venit prin credinţă la Isus Hristos, Biblia rămâne o carte închisă, pecetluită, care nu-i spune mare lucru, nici măcar ca o altă carte. Nu poate să o înţeleagă; gândurile lui Dumnezeu nu-i spun nimic. Dar milioane de oameni au trăit ce este scris în Ieremia 23.29: „Nu este Cuvântul Meu ca un foc - zice Domnul - şi ca un ciocan care sfărâmă stânca?"

Cuvântul lui Dumnezeu a schimbat inimi de piatră în inimi pline de pace şi de iubire. Astfel de oameni au experimentat că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, că este adevărul; au recunoscut sfinţenia şi dreptatea lui Dumnezeu, primind iertarea şi dragostea Sa veşnică; au primit mântuirea în Domnul Isus Hristos, fiind eliberaţi de vină şi păcat. Bucuroşi şi mulţumitori, ei pot trăi o viaţă de supunere şi de siguranţă, urmându-L pe Mântuitorul. Pentru ei, Sfânta Scriptură este carte dorită, o scrisoare pe care o primesc din mâna lui Dumnezeu, Tatăl lor ceresc. Biblia le este indreptar al tuturor gândurilor şi lucrărilor şi îi invaţă cum să preţuiască lucrurile din această lume.

După cum trupul nostru are nevoie de hrană, tot astfel, sufletul nostru nemuritor are nevoie să fie hrănit din punct de vedere spiritual. Cuvântul lui Dumnezeu dăruieşte pâinea şi apa vieţii. Prin citirea zilnică şi prin cercetarea Scripturii, credinţa se intăreşte.

Biblia este asemănată cu o sabie cu două tăişuri, are îi arată permanent omului starea sa. Biblia este izvor de putere pentru cei care au obosit în lupta vietii, este izvor de bucurie pentru cei care au greutăţi inimă, izvor de pace pentru cei care însetează lupă liniştea cugetului, izvor de speranţă sau de incredere pentru cei care trăiesc prin credinţă. Nici o carte nu poate să facă ce face Biblia, pentru că acest Cuvânt al lui Dumnezeu devine activ în om din clipa în care Dumnezeu, printr-un duh nou - Duhul Sfânt - începe să lucreze în om. Biblia poate lumina calea întunecoasă a fiecarui om în parte. Inima celui care se ocupă cu citirea Bibliei se întăreşte zilnic prin încurajările şi promisiunile date de Dumnezeu prin ea.

Fiul lui Dumnezeu spune: „Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece" (Matei 24.35). Cartea Cărţilor este veche şi totuşi mereu nouă, cunoscută, şi totuşi mereu citită. Este o carte minunată, fară asemănare, care se adresează tuturor oamenilor, indiferent de vârstă, de starea socială sau de nivelul studiilor. Sunt multe cărţi pe pământ, dar pe fiecare, după ce o citim, o punem deoparte şi căutăm alta nouă. Biblia însă rămâne pentru totdeauna nouă. Este cheia spre viaţa eternă.

(Pentru o înţelegere mai clară a Vechiului Testament, în care Persoana Domnului Isus este ilustrată, recomandăm mai întâi citirea Noului Testament, în care Persoana Sa este revelată ca Mântuitor.)

clickbible.org